

8/2
11

X
138/2
1911

საქართველოს
საზოგადოებრივი
საბავშვო
საქმიანობის
საქართველო

ნაკადული

საზოგადოებრივი
საბავშვო
საქმიანობის
საქართველო

იანვარი
№ 1

1911

ვალიყალი მთავარი
მთავარი ვალთხანთაძის.

შინაარსი.

I—ობლების ახალი წელიწადი,—სურათი როტურისა	1
II—ახალი წელი,—დექსა შ. მღვიმედისა	3
III—წერილი ბებიას ჩურჩხელებთან და ჩურჩხელების პასუხი ქალბატონ თამრიკელის,—ი. კვდომედიასა	5
IV—ჩვენი შეკვლევები,—(სახსადწლო ამბავი) ვ. თამრამედისა	11
V—ალილო,—დექსა ა. შანშიაშვიდისა	14
VI—გულკეთილი,—შ. გარეუდისა	16
VII—ლევტოლსტოის ბაისი თავის პატარა ქალთან,—თარგმანი, ოღდაჭრელაშვიდისა	21
VIII—ძალი და ქურდი,—იკავა ად. შირიანაშვიდისა	23
IX—ა) რებუსი და აღსნა	24

დაპაღულო

განკ V
№ 5
საქართველოს
საბავშვო ჟურნალი

138
191

წელიწადი 80-VII

№ 1

თბილისი 1911 წ.

ბობქაძე

საქართველოს
საბავშვო ჟურნალი
თბილისი

ობლების ახალი წელიწადი, — სურათი რატკუასა.

მდიდარო, ტყვილად კოჭობ
და თავი მოგაქვს ფულითა.

ჩემს გულში არა სწვრია
ჯერ სნობით მტრობა-მურია,
ზილე, გაუნაწილე —
ვისაც შია და სწეურია;

ვისაც სიცივე აწუხებს,
საბანი არა ჰხურია,
სწეველის გაჩენის წუთებსა
და ბედის უშადურია;

თორემ მოგსვდება შენ ზირველს
სველ-სველი თოვლის გუნდები
და, წაღმა ფესით მოსული,
უკუღმით გამოვებრუნდები.

შ. მღვიმელი

წერილი ბებიას ჩურჩხლებთან.

(უძღვნი ჩემს თამრიკელას)

პირველად მრავალს მოკითხვას მოგახსენებთ, ჩემო საეუბარელო, უიქრედან და გულიდან განუძმორებ ელო ბებიას ჩურჩხლებო!

გისურვებთ გაზდას, დასქელებას და თაფლივით დამაქრებას.

თუ ჩემს აძბავს იკითხავთ, ეჭვ, მადლობა ღმერთს, ვარ რაღა, უთქვენოთ ობოლი და მოწყენილი. მართალია, შორსა ხართ, მაგრამ არ იფიქროთ, დამავიწყდით; შირ იქით, მე და ჩემი დედოფალი თინა უოველ დღე თქვენ გიგონებთ. თქვენს მაგიერ ჩემს დედოფალს

ჩსირებით ვაბერებ და იმ სუღელსაც უსარიან, მართლა ჩურჩხელა ჰგონია.

როდესაც ქალაქისკენ გამოვემგზავრე, თქვენ ჯერ ისევ მაფებზე კვიდეთ და ძხეზე სთბებოდით.

ოჰ, ნეტავი იმ დღეს, მე თქვენ ქვეშ ტამ-ფანდურას უვლიდი სოღმე. ორს, სამს კბილებით ბოლოში ნიშანიც დაგადეთ, რომ ბებიას არ აერიოთ და სხვაგან არ ამოჰყოთ თავი. ესლაც თვალ წინ მიდგა თქვენი სიმძვენნიერე, საროს ტანი, უურძნისა და თხილის მრგვალი მარცვლები, მძივებივით ერთმანეთზე ასსმული და მხრებით ერთმანეთზე მიხუტებული კაკლის ლებანი. მე, მეტი კილაჯი არ იყო, სკოლისაკენ გამოვეძურე, დაგტოვეთ ბებიას ანაბარა. ვინ იცის, რამდენჯერ მოგაფრინდათ ზედ გამსუნაგებული ნაცარი ქათამი! ვინ იცის

რამდენჯერ ჩაგვრათ თავისი გაძწვეტილებული ნისკარტის მწველი უღმა! რა მექნა? თქვენც კარგად იცით, ჩემო საუბარლებო, არც სკოლას დაჭნებდებოდა თავი, მაგრამ, იმედია, მალე ვნახავთ ერთმანეთს და გავისარებთ.

როგორც ბებიამ ჩემი იწერება, სასამთრო ტანისამოსი კიდევ ჩავიცვამთ. არ ვამცივდეთ, ბავშვს თავს შემოგვეღვრეთ! სქელსა და ტკბილ თათარაში ამოვლებულხართ, დაჭმპშვენებულხართ, დათაფლებულხართ და თეთრად შექმნილხართ.

უი, თქვენ კი გენაცვალეთ მაგ თეთრს ქათამებში! გიგონებთ და კბილებს სუკაწკაწი გააქვთ!

იმ სამაგელ თაგვებსაც ძლიერ უფრთხილდით: იმათთანა ჩუჩხლის თანავარი მტერი დუნიაზე არ მოიძებნება. თუ ძლიერ შეგუჭულში არა ხართ, უეჭველად გამოგძებნიან ის სასიკვდილენი!

ნეტა რა უნდათ თქვენგან? თქვენ ხომ არავის რას უშავებთ, აწვივისართ ერთმანეთსე ჰარკუჭანაში და გაინახეთ თქვენთვის. მაგრამ ფიქრი ნუ გაქვთ, ჯერ ერთი, ბებიას უუთს გარშემო რკინა არტყია, მეორეც ესა, მე რომ აქვთ მოვდიოდი, ჩვენს შეღების კატას ვეკლი ვაჭამე და დავავალე, უური ვეღო თქვენთვის; მანამ! გენაცვალთ, აბა, ისე უნატრონოდ ხომ არ გაგიძვებდით! მაინცა და მაინც მანდაურობას რომ გამოეცხლოთ, ისა სჯობდა. ნათქვამია, სიფრთხილეს თავი არასტკივბო! მეორეც ესა, ვიცი თქვენი გულის ამბავი, მოგწინდებოდით ბებიას სკივრში მიღი და ჩემი ნახვაც ძრეულ მოვინდებოდით. ამიტომ გარკეს ისამთ, შობა-ახალ წლებში ქალაქ-

მი ჩამოისერიწოთ თქვენს თამრიკელასთან. მგზავრობა და მანც ძნელი არ არის. თვითონ ბებია დაგვხმარებათ. ვიცი აგრედვე, მარტო არ მოგინდებათ მგზავრობა, ჩემი კარგი ბებუცი მესობლებსაც გამოგაუოლებთ: ვაძლს, ბროწეულს, ხირს და, ვინ იცის, კიდევ რას არა. რა არ მოიპოვება ბებიას საკუჭნაოში!

ჰო, იმას მოგასსენებდით: მგზავრობა ძნელი არ არის მეთქი და ქალაქის ნახვაც არ გაწეენთ. რო იცოდეთ, რა ამბავია, რა ამბავია აქა და! გაკვეთილებიც მე, თქვენ და ჩემმა თინა დედოფალმა ერთად ვისწავლოთ.

მაგრამ ერთ რამეს მანც კიდევ გირჩევთ: ჩემს ძამია ვანოს არ ჩაუვარდეთ ხელში. მის ჩურჩხელებსაც შორს მოერიდეთ და მიც არ აერიოთ, თორე ერთ უოფას დაგაწევთ. სომ იცით მისი შარიანი თავას ამბავი: თქვე ასეთებო, თქვე ისეთებო, ჩემი ჩურჩხელებისთვის გკერდები გიტკენიათ, თავლი ჩამოგიფრევიანებიათ და კბილებისაკენ კი გაგაქანებთ. ბებიასაც ვწერ, თქვენთვის ცალკე ჰარკი შეკეროს და ზედ დააწეროს ჩემი სახელი. რაღა ბევრი გავაგრძელო, აგრემც გაჭკრძელებულხართ და გაზდილხართ, იმედია, მალე ვნახავთ ერთმანეთს. მეც ამ შობა-ახალ წელს თავისუფალი ვიქნები და, რაღა თქმა უნდა, ჩემს ალერსს არ მოგაკლებთ.

მშვიდობით, ჩემო შაქარებო, გადაგკოცნით სუეველას და მოუთმენლად გვლით და გვლით!

გწერთ თქვენი მოძლოდინე და მოსიუვარულე

თამრიკელა.

შ ა ს უ ხ ი

ქალბატონ თამრიკელას.

ღრმეს ტკბილოვანობითს მოკი-
თხვას მოგახსენებთ, ჩვენო ბა-
ტონ-შატრონო ღ მწუბლობელო,
ქალბატონო თამრიკელა! ეველან-

ნი ერთად შორიდან გიგზავნით დაძაქრებულს კო-
ცნას.

ვერ წარმოიდგენ, რა სისარული და მიიწ-
მოიწი ასტედა, როდესაც ბებიამ შენი წერილი
სკივრში ჩამოაგდო. „ეუჭველად ჩემთან იქნება ეს
წერილიო“, გაჯიუტდა თხილის ჩურჩხელა. „ჩემ-

სე ძლიერ არავინ უეგარს თამრიკელასაო“, დაიყინა ეურმნის
ჩურჩხელამ. „ვერ მოგართვით მეთქი, თქვენო თხილოხნობავ
და ეურმნოსნობავ!“ — შეუტეე ჩემებურად და ეველანი კუთხეში
მივეპარე.

არა, როგორ არა სცხვენინათ, რომ ასეთს ტეუილებს ამ-
ბობენ. „მე ეველასე ძლიერ უეგარვარო!“ შენ არ იეავ, რომ
მეტის-მეტი სიევარულით ბოლო მომაკენიტე! ესლაც, როდეს-
საც ბებიამშენი შარკში ჩამოიხედავს სოღმე, გიგონებს და შინ-
ჯავს ძენს ნაკბილარს. „ჩემი გოგუცუნას კიჭებო!“

დიად, სწორედ რომ ასეა, ეველასე ძლიერ სწორედ რომ
მე გიეგარვარ! ან კი როგორ დაედრებიან ისინი ნიგვზის
ჩურჩხელას; მაგრამ მე მაინც შენის სთორით იმათაც შევთავაზე
შენი წერილის წაკითხვა

ვერ წარმოიდგენ, რა სასაცილო იყო, როდესაც თხილოსნობამ ბებია შენის სათვალეები გაიკეთა და მოკვება: „პ-ი-რ-ვ-ე-ლ-ა-თ, პირველათ. მრ-ა-ვ-ა-ლ-ს, მრავალს“... მათს უურმანსნობას სიცილით თვალეები ცრემლით ავესო, მე სითსითისაგან

კუჭი გამეშო და ნიგოზმა გარედგამოაჭყიტა. მიაუ! მიაუ! ჩამოგვესალმა კნაფილით შელანია - კატაც ამ აურსაურში, მაგრამ თა-

გვის სუნი რომ არ მიუვიდა, თვალეები მიბეჭუტა და უკანვე გაბრუნდა. ერთის სიტყვით, რაღა ბევრი გავაგრძელო, შენმა წერილმა დიდი სიხარული გამოიწვია ჩვენში.

ბებიაშენმაც დღეს მოცუდ გადაგვთვალა, გაგვანაწილა პარკებში: ეს თამრიკელას, ეს ვანოს, ეს თამრიკელას დედოფალს, ეს ვანოს მერანსო და სხვა...

ჩემთან სხვათა შორის ერთი ისეთა წითელი ვაშლი მოჭევა, რომ რაღა ვსთქვა! თორემ ძაღვ შენ თვითონ ნახავ შენის თვალთ. ძაღვ ნახავ-მეთქი, იმიტომა ვწერ, რომ ბებია შენმა სამკსავროდ კიდევ გამოგვაწერო. მერე რომ იცოდე, რა ჭრელს პარკუჭანაში ვწევარ! ან კი რილასთვის უნდა დავიკვიანოთ, დროც ეს არი, რომ ჩვენც ხალხში გამოვიდეთ და ქვეყნას ვეჩვენათ. სწორე გითხრა, მოგვწუნდა ამდენი ხანი დაკეტილში მხართეძოზე წოლა. ქალბატონი გამოსეირნება ეველას გულით გვინდა. მანდაურ რაღაც ფალუსტაკებს კი არა ვკვებართ! ისეთი დაულური ჩამოუაროთ, მე და შენმა დედო-

ფაღმა თინამ, რომ რაღა გითხრა! მაგრამ ვუკლებს მობის ხესე ჩამოკონწიალება მოძინდა.

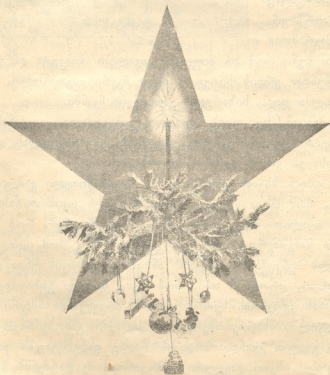
ერთის სიტუვით მოვდივართ და მოგვიხარია, რომ მოგილოცოთ შობა-ახალწელიწადი და დაგაბეროთ ტკბილად, ჩვენო დაუვიწყარო თამრიკელ!

მანამდე კი მშვიდობით, დაგოაცნით ჩვენის ტკბილოვნებით შენს ღამას ტუჩებს!

გწერთ შენი და მსოფლოდ შენი ბებიას ჩურჩხელები: ყურძენაული, თხილაური და სხვები.

მათის თხოვნით და მონდობილობით, ეს წერილი დაგსწერე შექურა თათარასემ ნიგეზაურმა.

ი. ევლოშვილი.

ჩვენი მეკვლეები.

(სახალწლო ამბავი)

იდოსა და ლექსოს, ერთმანეთსე მოძღვენო
ძმებს, ახალწლის სხლამოს დიდი დავი-
დარაბა მოუსდათ: არა მე ვიქნები მეკვლე
და არა მეო.

რვა წლის ფიდო თავ-გამოდებით
უმტკიცებდა ლექსოს, რომ შენ, როგორც
ჯერ ზატარასა და ექვსის წლისას, მეკვლეობა არ შეგშენისო,
მაგრამ ლექსო გაჯიქდა, სიმართლეს ეური მოუერუა და თა-
ვისას კაიძახდა: „მე უნდა შემოვატარო ხონჩაო“.

ძინაურებს მათი დავა და კამათი სიცილად არა ჰყოფნი-
დათ და მეკვლედ ლექსო აირჩიეს, თუმცა მალეც ცა და ძირს
მიწაც ფიდოს ქსარჩლებოდა.

— შენ რა მეკვლე გქვიან, როდესაც არ იცი, ხონჩაზე
რა უნდა დააწყო?! — მიხეხები მოუკრიბა ფიდომ.

— ვინ არ იცის?! — იწინა ლექსომ.

— აბა, თქვი, ვაჟბატონო, თუ იცი?! —

— ჩურჩხელა, ვაძლი, მსხალა, გოზინაუი, — კამფეტები

კიდევ კაკლები, კიდევ თაფლი, კიდევ გოზინაუი..

— სხვა არაფერი?! —

— არა.

— ბატონ ჩემს გაუმარჯოს! სანთლები, ღორის ^{სანთლები} სორბალი და ქერი? — წიწმატობდა ფილო.

— იჰ, მოაჭორე! ღორის თავი-კი არა, ახლა ცხვრისა! — ჩაყრია ლაპარაკში მათი შორეული ნათესავი, მოზრდილი სიკო.

— არა, უნდა, ეველბაფერი უნდა! — ცხარობდა ფილო.

— თუ უნდა, მაშ, სიკომ რაღათა სთქვა?! — ჩეჭვიდა სიკოს რწმუნებას ლექსო.

— მერე, მერე, ემაწვილო, მერე რა უნდა ჰქნა? — კითხვა გაუგრძელა ფილომ.

აქ-კი შედგა ჩვენი ლექსო. არ იცოდა, რა ეთქვა. მაგრამ სიკოს ნაჩურჩულეება იხსნა.

— კარში გავალ და სახლს შემოუვლი.

— რაძდენჯერ?

— ერთხელ! — დაბეჯითებით სთქვა ლექსომ.

— ერთხელ-კი არა, სამჯერ.

— მტეუნს ჭირი, ერთხელ, — გაბრაზდა ლექსო.

— აჰაი, მე ვიცი თქვენი! ახალწლის ღამეს ნუ იწეველებით, — დაგეგვებებათ, — შენიძნა ბებიამ.

— მერე რას იხტმ, ემაწვილო?! — არ ასვენებდა ფილო.

— ცეცხლს შეუჩინესილებ და ვიტყვი: ამდენი ამდენი თხა შეთქი.

— არაფერიც არ იცი და მეკვლე უნდა ვიყოვო. დიად, უთხრა მამახემს!—ჯავრობდა ფიდო.

— კარგი, დაწვეით, დროა!—გამოსძახა მეორე ოთახიდან დედაძე.

— იცით, რას გეტყვით, ბიჭებო,—დაიწყო სიკომ,—მოდით თქვენში მეკვლეთ ის იუოს, ვინც ადრე ადგეს.

— კარგი, კარგი, ეახულსა ვარ, ეახულს!—წამოიძახა ფიდომ.

— არა, რათა, მეკვლე შე ვარ.—უარობდა ლექსო, მაგრამ ძაღვ ისიც დაითანხმეს, ორივენი შეარიგეს, გადააკონეს კიდევ ერთმანეთი და დასაძინებლად გაისტუმრეს.

ახალწლის დღეს მომუადღევებულიყო, როდესაც ორივე ჩვენი მეკვლე გულიანად სვრინავდნენ და დედის ღვიძილზე პასუხს არ იძლეოდნენ.

3. თამროშვილი

აღიღო *)

ცდა სუთსა ამ თვისა
ქრისტე დაბადებულა;
მიბნედილი ვარსკვლავი
ცაზე გაბრწეინებულა.

ვნგელოსთა გალობა
აელსა მოეფინება;

მწუემსნი აღტაცებულან,
მაშვრალს მოელსინება!

სათაუგზნოდ მოდიან,
ძღუენი მოაქვთ მრავალი;

*) აღიღოზე წასვლა ერთგვარი წვეულება იყო და არის სოფელად. 25 დეკემბერს, შუალამისას, შეიკრიფება ოცამდე კაცი, დაიწეებს კარ და კარ სიარულს და გალობით ულოცავს ქრისტეს დაბადებას. სახლის მატრონი მოვალეა მასწარბედნი დააწილდოგოს: ღვინით, ქათმით, კვერცხებით და სხვა რამ სანოვაგით.

მოგუნცე უმზადებიან,
თუმც შორი აქვთ სავადი.

„გისაროდეთ“! გაისმის,
დიდების შუე გვინათებს;
სსივებს აფრქვევს სიამით
მიდამოს და მთის კაღთებს!

ა. შანშიაშვილი.

გულკეთილი

ია-ჯან, ძია-ჯან! გამიგონე,-- შესწუწუნებს ჰატარა, თმა-გაჩეხილი მამო მსუქან მეღუქნეს, მეღუქნეს-კი არა სცალიან ჯერ იმისთვის. მუშტრები თავს დახვევია, ცხვირზე რომ ბუსი დააჯდეს, სელს ვერ აუქნევს, იმდენი საქმე აქვს.

— აბა, კაბო, ორი გირვანქა თაფლი ამიწონე ამ ქილითა.

— მეც სამი გირვანქა ნიგოზი ამიწონე.

— მე რაღას ძალოდინებ ამდენს ხანს, თუ გაქვს, კარგი ნუში მომეცი და გამიშვი.

— ეს ფართოხლები კარგია, მაგრამ ძვირად აფასებ.— გაისმის მუშტრების სმა, ღუქანში ხალხი ირევა. დაბაღოთასს ძლიერ აშუქებს ჩამოკიდებული ლამპარი; მუშტარი თან და თან ეშატება; კარებშივე იბერტევენ თოვლს. გარედ თბილა, ჰაერი დამძიმებულია. დედა-მიწას თეთრი ზეწარი გადაბურვია, ზვევიდან კიდევ უხვად სცვივა ბაშბის ქულები. ქუჩებში ხალხი ფუსფუსით მიდი-მოდის, ხვალ დიდი დღეა, დიდის ახალის წლის მომტანი. დაინახეთ, გამოწყეპილა, აგერ, ჰატარა ახალგაზრდა წითელ ქულაჯიანი თმა-სუჭუჭა ბიჭი, შემჯდარა ჰატარა ჩოჩორზე და გამაღებული მოაჭენებს, გათენებისას ქალაქში უნდა შემოადწიოს და ახალი წელი მიულოცოს მცხოვრებთ ტკბილის გოზინაუთ. აქ შეხედეთ, როგორ ბებერ ვირზე შემჯდარა საწყალი კუხიანი, წვერ თეთრი მოხუცი! ეს რა ბარგი აუთრევა?

მთელის წლის სიმწარე ერთ ხალთაში ჩაუძვუჭუნდა და თან მიაქვს. ესენი ხომ მაქრის კაცებია, მაშოს ღუქანში გასასეიდად ჰირველ ადგილზე წამოჭიმულნი; ჰატარა მაშოს ეს არ იზიდავს, მისწერებია უუთმი ჩაწეობილ ევითულ ფორთოხლებს, ხელში რაღაც შესვეული უჭირავს, თვალეგბი ცრემლი ერევა უიმედობით.

— ძია გაბო! შენი ღვთის გულისათვის, გამიგონე, მოკვდება მაძა... გამიგონე, ისეთი სიცხე აქვს.

— რა იყო ჰატარავ, რას თხოულობ?! — ძეკითხა ერთი გიმნაზიელი გახამებულის საეელოთი და თბილის ხელთათმანებით. — გაბოს არა სცაღიან, ძე შითხარი, რას ესვეწები, — გაუძეორა ვაჟმა.

— აი, ბატონო, ვესვეწები, გამიცვალოს ამაში, — უხვენა შესვეული.

— რა გაგიცვალოს, რა არის ეს? — გამოართვა შესვეული და გაკვირვებული დარჩა; ორი კამფეტი იყო, ერთზე ქალის თავი ესტა, მეორეზე — ორი ღამაში გოგო.

— რა გაგიცვალოს ამათში?

— ერთი ფორთოხალი მინდა, მაძას სიცხე აქვს. „ენაზე სიცხეს გადაძმუნდნო“, — უთხრა ქალმა და უიმედოდ მიამტერა დიდრონი შავი თვალეგბი. დაფლეთილი კაბა ეცვა. ვიღასიც ძველი დიდი კალოში თოვლით ამოვსებოდა და კაციებულ ფეხებს აბაკუნებდა იატაკზე. გიმნაზიელის გული სიბრაღულით შეიკუმბა: მონძებში გახვეული ჰატარა ქალი თავის სვალინდელ ტებილეულობას, რომელიც, ვინ იცის, ვინ აჩუქა, სცვლის ერთ ფორთოხალში, რათა ავადმოეფ მაძას მიუტანოს.

— გაბო! ვინ არის ეს ქალი, ან რატომ უურადლებას არ აქცევ, რომ გთხოვს რაღასაც, — უთხრა ვაჭარს ნაწქნის კილოთი.

გაბო მოყვართა გიმნაზიელს, სახლის პატრონის შვილი და როგორ აწვევინოს.

— ჰო, რა, რა იყო? — მიუბრუნდა მამოს გაოგნებით.

გიმნაზიელმა გაჯავრებით დაავლო ქაღალდის ზარკს სელი, ჩაჭყარა მიკ სუთი ფორთოხალი, შედუქნეს ათ-მასურაანი დაუგდო დასლზე და ზარკი ქალს გაუწოდა.

— ესეც წაიღე, პატარავ, — მისცა კამფეტებიც.

— პატარა კნიაზო, რათა ჯავრობ! ეკ გოგო თქვენი მდგმური არ გასლავთ, ესლა სომ არ ჰსკადავთ ზირველად? — უთხრა ახალგაზრდა ვაჟს გაბომ.

— ჩვენი? როგორ? თითქოს არ მინახავს ჩვენს კზომი ესეთი ღარიბები?

— ჰაი, ჰაი, რომ სცხოვრობენ, ჩემო ძაქრო, ალაუფის კარებთან რომ სარდაფია, იქა სცხოვრობს. მაგისი მამა ხარაზია, პავლე.

გიმნაზიელმა აღარ დაუცადა შედუქნის ლაპარაკს და ჩქარის ნაბიჯით გაჭევა უკან პატარა გოგოს.

— „მია გაბო, მია გაბო“, დალოცვილები, მოსვენება აღარ არის, ილაჯს მიწვევებენ. აქაო და დუქანი აქვსო, ეველა გაჭირვებული მე მოძატანს, — ჩაილაპარაკა გაბომ, გაციებული ხელები დაისრისა და დასლში გაიარ-გამოიარა.

II

— მამილო, მამილო! მოგიტანე ფორთოხლები. სახლის პატრონის ვაჟმა მიუიდა. აი, ნახე, მამა, ერთი გავიფიცქვანი კიდეც, — ეუბნებოდა პატარა მამო მამას. ოთახში სუსტად ბეჭტავდა კასერ-მოგრესილი, გამურული ლამპარი. თუნუქის ფენი მავად და ცივად გამოიურებოდა. ოთახში ნესტის სუნი ტრიალებდა. ძველ ტახტზე ლოკინის მკზავს მონძებში მძიმედ სუნთქავდა საბრალო პავლე. მამოს სიტყვები არ გაუგონია, სიცხეში მყოფი მკაფიოდ ლაპარაკობდა, იმუქრებოდა, დმერთს ავედრებდა უპატრონოდ დარჩენილ ქალს.

— ღმერთო, ღმერთო, შენ უშველე, უშველე, უშველე ჩემს მამოს... საძი ძაური ცოტაა, ანაში ღირს, ანაში... აჭა, ჭა, ჭა, რა სიცხეა! დავაუენო სადმე ჩემი გოგო? არა, არა... მამო, მამო, მამო! — შეჭკვირა ავადმოუჭმა.

— აქა ვარ, მამა, აი, ფორთოხალი რომ კინდოდა, — ჩას-ძახა კიდევ გოგომ.

ასეთ ტანჯვაში იყო ხარაზი, მისი ერთად ერთი ჭირის-უფალი პატარა მამო თვალ ცრემლიანი ადგა თავზე და გახურებულ შუბლზე ცივს ხელს უსვაძდა, ცრემლი ნაკადული-ვით სცვიოდა თვალთაგან, ეელში რაღაც ებჯინებოდა და სიტყვას უწევდა. თორმეტის წლისა თუ იყო გამხდარი მამო, ძეტი არ იქნებოდა, მაგრამ ცხოვრების სიძაბურეს უკვე მოესწრო და უდროვოდ დაეღარა ბავშვის სახე, ბავშური სიცვლქე არ დაკრთოდა იმის ფერ-მკრთალ სახეზე. დედით ობოლს, მამის ძეტი არა გააჩნდა რა ქვეყანაზე და, თუ ამასაც გამოსიტყვებდა უღმობელი სიკვდილი, მამის რაღა ეშველებოდა. სიცხით ანთებულ თვალებში ჩასცქეროდა მამას და იტანჯებოდა. იტანჯებოდა საეკარელის მამის ტანჯვით. ათი წუთი გავიდა, რაც ამ ღარიბ ოთახს ეწვია სტუმარი; სტუმარი იყო ძაქრო, სახლის პატრონის შვილი; შემრწუნებული ათვალეურებდა ოთახს და სულ-ადმუროთებული შეჭკურებდა მამა-შვილის მწუხარებას. არც მამოს და არც პაულეს არ გაუგიათ იმის სახლში შესვლა. ძაქრო ცოტა ხანს კიდევ იდგა ჩაფიქრებული; მისი შავი ქუდი სქლად დაეუარა ფიფქ თოვლს. ემაწვილმა რაღაც მოიაზრა, თავი გაიქნია, ნელა გამობრუნდა და ნელავე გაიხურა კარი.

ძაქრო, მდიდრის კაცის შვილი, საკუთარი სახლები, გოგობიჭი, განათლებული სტუმრები და მდიდრის შვილები ამხანაგებად. სიღარიბე მხოლოდ წიგნებში ამოკეთხა. მართალია, ღარიბებს, გლახებს ხვდებოდა ქუჩაში, მაგრამ იმათ უო-

ფა-ცხოვრების ფიქრისათვის სად ეცალა. დღეს-კი თავისთვისაა
 ლით ნახა, თავის ეურით მიისძინა საწულებიან განსაწირი.
 ახალგაზრდის ნორჩი გული აღუდგა სიბრალულით; არც-კი
 მიუსხედნია თავის სახლისკენ, თითქმის სიბრბილით გაუარდა
 ალაფაფის კარებში, დაუძახა მასლობლად მდგომ ეტლს, რაღაც
 უთხრა შეეტლეს, და იმანაც ჩაასრიალა ლამაზი ეტლი თავ-
 დადმართსე.

III

სამს საათს შემდეგ, ღარიბ ჰავლეს ოთახში სხვა სანა-
 ხაობა იყო: მურიან ლაძრის მაგივრად, ნახად ანათებდა
 ორი ღერი კარტოფილის სანთელი, გაციებულ ფეხს ახლა
 საამურად გაჭქონდა გუგუნნი, ფეს-მოტყესილი მაგიდა ჰავლეს
 ტახტთან იდგა, თეთრ-სუფრა გადაფენილზე ლამაზად ეწეო-
 სუთი შუშა წამალი გრძელ რეცეპტებით. საწუალი ჰავლე ძონ-
 ძების მაგივრად სასიამოვნო სუფთა ლოგინში იწვა. თავზე
 უინულის ჰარკი ეღო და აღარ ბოდავდა აუადმოფის თავთან
 იჯდა მოსუცი მანდილოსანი, შაქროს გამღვლი და სახე გაღი-
 მებული შეჭყურებდა თავის სიამავეს, თავის გაზრდილს შაქ-
 როს, რომელიც ჰალტო-გახდილი ნულა დადიოდა წინ და უკან,
 გული სიამოვნებით ევსებოდა, რომ ესე მოაწესრიგა ვეველაფე-
 რი. ბედნიერებით რეტ-დასსმული ჰატარა მამო, მამის ლოგინ-
 თან ჩაბოქილი, ხან მამას დასცქეროდა და ხან მისთვის სა-
 ლოცავ სატად გადაქცეულ შაქროს.

მ. გარიყული

ლევ ტოლსტოი და სოფლის ბავშვები.

ლევ ტოლსტოის გაასი თავის პატარა ქალთან.

ლევ ტოლსტოის პატარა ჯანსაღი ქალი მამა თავიანთ სახლ წინ გლესის ბიჭს ეთამაშებოდა. როგორც ბავშვები, ისინი რაღაცაზე წაინსუბნენ. ბიჭმა არც აცივა, არც აცხელა, აიღო ჯოხი და, რაც ძალი და ღონე ჰქონდა, დაბრტეა მამას მკლავში. მამა ტირილით შევიდა მამასთან და სთხოვდა დაესაჯა ბიჭი. მამამ ატირებული ქალი აიუვანა, დაისვა მუსლებზე, მოსწმანდა ცრემლები და ნატკენი მკლავი გაუსინჯა.

— აბა, მამა, — უთხრა მამამ, — შენ გინდა რომ მე იმ პატარას ვცემო? მაშინ შენ განა ნაკლებ იგრძნობ ტკივილს?

— არა, ტკივილი-კი არ დამიამდება! მხოლოდ ის სამაგელი ბოროტი ბიჭია და უეჭველად უნდა დასაჯო!

— მამა, იცი, რათა გცემა? იმიტომ რომ შენსეკაბრანსადა, რადგანაც არა ჰქუარებიხარ, მე რომ ვცემო, უფრო ძრიელ შევიჯავრებს და მეც შემძიულებს. ჩემის აზრით, ის უმჯობი-

ნება, რომ ჩვენ იმას თავა შევაუვართ, მამის არასდროს
ხელს აღარ ვახლებს.

მამამ თვალები მოიწმინდა. ტკივილი გაუუქდა. ჯავრის
ამოფრის სურვილმაც გადაუარა.

— მე შენს აღზავს, აი, როგორ მოვიქცეოდი, ჩემო ძვი-
რფასო, — განაგრძო ლევ ტოლსტოიმ. ხომ იცი, სადაც არის
შენახული ჟოლის მურაბა. შენი, რო ვიყო, ლამბაქსე ამოუღებდი
და წაუღებდი იმ ბიჭს.

მამას თავის საუვარელ მამის რჩევა ჭკუბში დაუჯდა: ამოიღო
მურაბა და ვაუტანა თავის მტერს. ბიჭმაც სიამოვნებით გაიტკბა-
ნურა ჰირი მურაბით და თამბობა ისევ გაჩაღდა.

ო. ჭრელაშვილი.

კალი და ქურდი.

(იგავი)

ნელ დაძვს ქურდი სახლის კხოს მიეპარა და
ღობესე გადბსვლა დააპირა.

ეს რომ ძაღლმა გაიგო, ეეფა დაიწყო.

— ჩემო მურიკო, ჩემომურიკო, — დაბა-
ლის სმით დაუწყო ქურდმა ძაღლს აღერსი

და ხვეწნა, — გაძიგა, შეტად კეთილი და შემბრალეებელი ხარ,
ორიოდე წამს მოძითმინე, სურვილს ავისრულებ და შერე ერთ
ნატეს პურს შენთვის არ დავსოვავ.

— თუ შენ ჩემთვის ერთი ნატეს, პური დავიმზადებია, —
ძიუგო ძაღლმა, — ჩემს პატრონს ათასი შეუჭმევია და ამას
იქით რამდონს შემაჭმევს — ის სხვა იქნება. შენი სურვილი
რომ ვიცი, ჩემის პატრონის სარჩო-საბადებელის გატანა გინ-
და. ეს რომ ცარიელზე დასვა, კაი დღე არც შე დამადგება და,
რადგანაც თავის თავის მტრობა არავის უნდა, არც შე ვი-
კისრებ, საწადელი აისრულო.

ძაღლმა ეეფას უმატა, საშინელი ბურ-ხაური ასტყვა. ხმაუ-
რობაზე ხალხი სახლიდან გარედ გამოცვივდა და შენი ქურდი
კუდა-ბომბუებული ღობე-ღობე გაიპარა.

აღ. შირიანაშვილი.

რ ე ბ უ ს ი

ბეზა

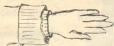
”

ბეზა

ბ

ბა

”

მე-24 №-ში მოთავსებულ შარადის და რეზუსის აღსნა:

- 1) კიბე.
- 2) ავი ნუ ხარ ავისაც ნუ გეშინიან.

ზინაპარსი

1910 წლის უჩრნალ ნაკადულისა.

ლ ე მ ს ე ბ ი:

ვაჟა-ფშაველა.

თაგვის წერილი კატასთან	იხ. №	2
შზე-წვია	„ №	9

შიო მღვიმელი

ნინას სიზმარი	„ №	1
ენძელა	„ №	5
სააღდგომო	„ №	7
ჩიტი და ბავშვი	„ №	8
მერცხალი	„ №	11
ფისო და ძაღლები	„ №	12
პატარძალი და თაგვი	„ №	23
შობის ხე	„ №	24

ბაჩანა

მელია და კურდღელი	„ №	3
-----------------------------	-----	---

ბ. გელა

სურათები	„ №	4
--------------------	-----	---

გ. ქუჩიშვილი

ნეტავი შენ!	„ №	6
გიგლას სიმღერა	„ №	18

ი. მჭედლიშვილი

გაზაფხული	„ №	6
შეცხვარე	„ №	20

დ. თომაშვილი

თინა	„ №	10
----------------	-----	----

ლადო გეგეჭკორი

საყვარელი ნაკადული	„ №	13
------------------------------	-----	----

შ. ქართველიშვილი

ყაყაჩო და ია	„ №	14
ლეგენდა	„ №	9

საქართველოს
ზღაპრების
წიგნი № 15

ი. ევდოშვილი	
მერცხლის გამომშვიდობება	„ № 15
გმირი	„ № 17
აღილო	„ № 24

თეო კანდელაკი

მზე და მთვარე (პოლონსკიდან)	„ № 14
---------------------------------------	--------

დ. თურდოსპირელი

სოსოს გატყევა	„ № 1
-------------------------	-------

ხუციშვილი

სურათი	„ № 21
------------------	--------

ბაბილინა

ყვავი	„ № 22
-----------------	--------

მ ო თ ხ რ ო ბ ი ბ ი

ნინო ნაკაშიძე

სიყვარულის გულისათვის	„ № 1
დათიკოს აღდგომა	„ № 8
მოლაპარაკე კაქკაქი	„ № 10
ლევ ტოლსტოის წერილი ბავშვებთან (თარგმანი)	„ № 22

გიორგი

გიგლის სიზმარი (სახალწლოდ)	„ № 2
ბაკაცა და ბაკაქა (სააღდგომო)	„ № 7

ი. ევდოშვილი

ბელურა და ნაცარა	„ № 3
ჩვენი ფუმფულია	„ № 24

ლ. ელიავა

შვილიშვილი და პაპა	„ № 4
------------------------------	-------

ვ. თამროშვილი

გრძელი შარვალი	„ № 4
ლეო სოფელში	„ № 7
სასაშართლო	„ № 9
იაკო	„ № 10
მამაცა მგზავრები	„ № 13
კურდღლის ჩივილი	„ № 16
გალეული	„ № 17
ისაკო ქალაქში	„ № 21
ერთად ჩაეძინათ	„ № 23

მ. კინწურაშვილი

ნაკადული (აზრი აღებულია)	„ № 5
------------------------------------	-------

მცირე აკაკი

ნიყვი (ბაბუას ნაამბობი) . . . . . „ № 6

ელენე გულისაშვილი

მოუსვენარი გიშერა (თარგმანი) . . . . . „ № 6

დასჯილი (თარგმანი) . . . . . „ № 22

ცქვიტი

გმირი კრიკინა . . . . . „ № 11

ივანე ელიაშვილი (ივანელი)

დანალღლიანებული დამურა . . . . . „ № 11

გვრიტი . . . . . „ № 18

მაჩვის საჩივარი . . . . . „ № 20

მწყერი . . . . . „ № 21

დ. თურდოსპირელი

მწყემსი გოგია . . . . . „ № 12

ელო

ნუცას კოლექციები . . . . . „ № 14

ვ. მალაქიაშვილი

სურათი სოფლის ცხოვრებისა . . . . . „ № 15

ვანდეგილი

სამაგიერო . . . . . „ № 19

მ. გარიყული

დედის გული . . . . . „ № 22

კეთილის მყოფელი . . . . . „ № 24

კორდელი

მწყემსი ქალი და ბუბრის მწყმნდელი (ანდერსენიდან) . . . . . „ № 5

ყბედი ბოლოკი (თარგმანი) . . . . . „ № 15

ყბედი ბოლოკი (დასასრული) . . . . . „ № 16

ნაზია . . . . . „ № 20

ლ. ბოცვაძე

ქვა (თარგმანი) . . . . . „ № 5

პირველი ყვავილი (თარგმანი) . . . . . „ № 6

ორი მფგობარი (თარგმანი) . . . . . „ № 6

დედის მოსიყვარულე შვილი (თარგმანი) . . . . . „ № 18

ციცუნის მოგონებანი (თარგმანი) . . . . . „ № 20

ელენე ჭიჭინაძე

ახალ წლის წინა ღამეს (რუსულით) . . . . . „ № 1

კრაზანა და ბუზი (რუსულით) . . . . . „ № 2

კატა და იადონი (თარგმანი) . . . . . „ № 8

საქართველოს
საბჭოთაო
საზოგადოებრივი
საბჭოთაო

ელ. ანტონოვსკისა

მოულოდნელი შობის ხე (რუსულით)	„ № 21
ფარნები (თარგმანი)	„ № 21

მარიამ დემურია

ახლად მიბარებული (რუსულით)	„ № 2
--------------------------------------	-------

ოლღა ჭრელაშვილი

პირუტყვების გონიერება (თარგმანი)	„ № 1
პირუტყვების ჭკუა (რუსულით)	„ № 3
ცხენი და ძაღლი (თარგმანი)	„ № 6
თუთუყუში და კატა (თარგმანი)	„ № 14
მიმიუნნი (თარგმანი)	„ № 15
კაცმა ლომი მოატყუა (თარგმანი)	„ № 19

ნ. ავალიანისა

წერილი (თარგმანი)	„ № 4
სხივოსანი ფერია (თარგმანი)	„ № 16

უ. კ —ნი

ყველაზედ ძვირფასი რამ (სომხური)	„ № 4
---	-------

ფატი

ბებინოს ძროხა (ფრანგულით)	„ № 7
„ „ (დასასრული)	„ № 8

ჯიღალ წერეთელი

გულკეთილობით უფრო მეტს მოიგებ, ვიდრე ძალით (ფრანგულიდან)	„ № 8
--	-------

ა. მიქაბერიძე

გულკეთილობაც ასეთი უნდა (გერმანულით)	„ № 9
--	-------

ნ. მოლოდინი

გამოუცდელი ფოტოგრაფი (თარგმანი)	„ № 10
---	--------

თეო კანდელაკი

სიბრძნის კბილი (გადმოკეთებული)	„ № 10
ტყვეობა და თავისუფლება (გადმოკეთებული)	„ № 12
„ „ (დასასრული)	„ № 13

ელენე

ძაღლი და ფული (თარგმანი)	„ № 11
როგორ გაჩნდა ქვეყნად ჟირიფი (თარგმანი)	„ № 14

ა. ახალშენიშვილისა

გლები და ცხენი (გადმოღებული)	„ № 12
ყავი (თარგმანი)	„ № 18
„ (დასასრული)	„ № 19

თარგმანი
ნაკადულისა

ფ. ლლონტი

კეთილი პეტრე (ფრანგულიდან) . . . . . № 13

ვლ. რცხილაძე

კოლო და სპილო (თარგმანი) . . . . . „ № 13

ანასტასია მამალაძისა

ფუტკარი და პეპელა . . . . . „ № 17

მ. ქუმსიშვილი

პატარა მეეზოვე (გადმოკეთებული) . . . . . „ № 18

მაგიტა

მზე და მთვარე (ფრანგულიდან) . . . . . „ № 19

ო. ლ.

საშო (თარგმანი) . . . . . „ № 20

შეხუმრებული კაკაკი და ძაღლი . . . . . „ № 20

ბებია ეტნა (თარგმანი) . . . . . „ № 22

„ „ (დასასრული) . . . . . „ № 23

ნინო ვაჩნაძე

ჩინეთის დედოფალი სილინჩა (ტოლსტოით) . . . . . „ № 22

ეკ. ლ—ისა

თევზები (გადმოკეთებული) . . . . . „ № 22

მ. კლიშიაშვილი

არეულობა—სურათი საყმაწვილო თეატრისთვის (თარგმანი) . . . . . „ № 3

აპოლონი

მთესავი (გადმოცემა რუსულით) . . . . . „ № 24

ან. ამილახვარი

ვირის თავ-გადასავალი (ფრანგულით) . . . . . „ № 2

„ „ (შემდეგი) . . . . . „ № 3

„ „ „ . . . . . „ № 4

„ „ „ . . . . . „ № 5

„ „ „ . . . . . „ № 7

„ „ „ . . . . . „ № 8

„ „ „ . . . . . „ № 9

„ „ „ . . . . . „ № 10

„ „ (დასასრული) . . . . . „ № 11

სამეცნიერო წერილები

დ. ყიფიანი

ჯოჯო (ვაგნერიდან) . . . . . „ № 5

ბელურები	„	„	„
ხის ბაყაყი „	„	„	„
აქლემის საკუქნაო (ვაგნერიდან)	„	№ 14	
ტყის კაცუნები „	„	№ 18	
სახაზავის თავგადასავალი „	„	№ 23	

ოღლა ჭრელაშვილი

გონიერი მაიმუნი (თარგმანი)	„	№ 7
კატისა და ნარჩიტას მეგობრობა (თარგმანი)	„	№ 7
ნავების შკეთებელი ცხოველები (თარგმანი)	„	№ 21
თივის მთიბავი ცხოველები (თარგმანი)	„	№ 24

ლ. ზოცვაძე

კიანჭველები (თარგმანი)	„	№ 13
----------------------------------	---	------

იზავ—არაქმბი

ა. შანშიაშვილი

ხარბი კატა	„	№ 13
----------------------	---	------

მ. ლელაშვილი

კატა და მზარეული	„	№ 16
----------------------------	---	------

ალ. შირიანაშვილი

ობოლი	„	№ 19
ინდოური	„	№ 20
კრუხი და ძერა	„	№ 23
მგელი და შეცხვარე	„	№ 24

ზ ლ ა კ რ ე ბ ი

ა. შანშიაშვილი

ნაცარ-ჭექია	„	№ 16
„ (დასასრული)	„	№ 16
ორი მატყუარა	„	№ 17

დ. მოლოდინი

პატარა გოგონა და ასინთი (ანდერსენიდან)	„	№ 23
--	---	------

ნ ე კ რ ო ლ ო ზ ე ბ ი

ვ. თამროშვილი

მარიამ დემურიას ხსოვნას	„	№ 2
-----------------------------------	---	-----

ტასო

ნატალია მერაბის ასული გაბუნია-ცავარლისა	„	№ 16
---	---	------

ნინო ვაჩნაძე

ლევ ტოლსტოი	„	№ 22
-----------------------	---	------

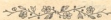

ნარკვი და ბასართობი

ოთვლის გუნდა იწვის (გასართობი)	იხ. № 1
რებუსი და აღსნა ი. მიქაბერიძისა	„ № 1
გასართობი	„ № 2
ჩქარა გამოსათქმელი	„ № 2
რებუსი და აღსნა	„ № 2
ანეგდოტი	„ № 3
რებუსი ს. ბერეგიანისა და აღსნა	„ № 3
საელექტრო ცეკვა საპნის ბუშტებისა, ნ. ავალიანისა	„ № 4
რებუსი და აღსნა	„ № 4
ამოცანები	„ № 5
რებუსი და აღსნა	„ № 5
გამოცანები	„ № 6
რებუსი და აღსნა	„ № 6
გეომეტრიული ამოცანა	„ № 7
რებუსი დ. კარბელაშვილისა და აღსნა	„ № 7
გამოცანა	„ № 8
რებუსი ნ. შოლოდინაშვილისა და აღსნა	„ № 8
ამოცანები	„ № 9
რებუსი ირ. გამრეკელისა და აღსნა	„ № 9
რებუსი	„ № 10
შარადა ვ. კ—ისა	„ № 11
რებუსი და აღსნა	„ № 11
რებუსი დ. კარბელაშვილისა და აღსნა	„ № 12
ანდაზა	„ № 13
შარადა ვ. კ—ისა	„ № 13
არითმეტიკული ამოცანა დარ. აბელიშვილისა	„ № 13
რებუსი, რებუსი დარაშვილისა და აღსნა	„ № 13
გამოცანა	„ № 14
რებუსი კ. დარაშვილისა და აღსნა	„ № 14
რებუსი ლ. ბედნიერიძისა და აღსნა	„ № 15
ზმა	„ № 16
რებუსები კ. დარაშვილისა და აღსნა	„ № 16
რკინის გზა (თარგმანი)	„ № 17
რებუსი ანდ. ბაქრაძისა და აღსნა	„ № 17
ცხრილი	„ № 18
რებუსი კ. დარაშვილისა და აღსნა	„ № 18

რებუსი და აღსნა	„ № 19
რებუსი და აღსნა	„ № 20
რებუსი დ. კარბელაშვილისა და აღსნა	„ № 21
უხრილი კ. დარაშვილისა	„ № 22
რებუსი და აღსნა	„ № 22
გრებილები და აღსნა	„ № 23
შარადა ვ. კ—ისა	„ № 24
რებუსი	„ № 24

„ნაკადული“-ს რედაქციაში და წერა-კითხვას სესტოფანური
 გადოების მაღაზიაში იეიდება შექმნილი წიგნები:

„ნაკადული“-ს რედაქციის გამოცემა:

- 1) ზღაპრები ვილჰელმ და იაკობ გრიმისა.—ფასი . . . 30 კ.
- 2) ტომის თავგადასავალი,—თხზულება მარკ ტვენისა,
 ფასი . . . . . 50 კ.
- 3) რას გვიამბობს ოთახი, — თხზულება აენარიუსი-
 სა, ფასი . . . . . 20 კ.
- 4) დასურათებული ასაწყობი ანბანი:—ფასი . . . . . 1 მ.
- 5) სკრუჯი და მარლიეი,—საშობაო მოთხრობა ჩარლზ
 დიკენსისა, ფასი . . . . . 25 კ.

ამას გარდა „ნაკადულის“ რედაქციაშივე
 იყიდება:

- 1) რომაელების ძველი ისტორია:—თარგმანი ფრანგუ-
 ლიდან ვ. ლორთქიფანიძისა, ფასი . . . . . 1 მან.
- 2) საქართველოს ისტორია:—მ. გ. ჯანაშვილისა. I-ლი
 ტომი, ფასი . . . . . 1 მან.
- 3) საქართველოს რუსეთთან შეერთება:—(რუსულად),
 ზ. ავალიშვილისა. ფასი . . . . . 1 მ. 50 კ.
- 4) სახალხო ლექსები და სამზადისი:—პეტრე უმიკა-
 შვილისა, ფასი . . . . . 30 კ.

მიიღება ხელის მოწერა

1911 წლის იანვრიდან 1912 წლის იანვრამდე.

საუმაწვილო სურათებიანი ჟურნალი

ნაკადული

წელიწადი მთავრდება

წლიურ ხელის მომწერლებს მიეცემათ:

24 წიგნი ჟურნალი „ნაკადული“ მცირე წლოვანთათვის **12** წიგნი ჟურნალი „ნაკადული“ მოზრდილთათვის.

გარდა ამისა 1911 წლის ხელის-მომწერლებს საჩუქრად მიეცემათ:

I. ლევ ტოლსტოის მოთხრობა: „**გაფხვობა და სიყრმი**“, თარგმანი, ლევ ტოლსტოის სურათით ბ ბიოგრაფიით. — I. „**რჩეულ მოთხრობათა კრებული**“.

ჟურნალს ხელმძღვანელობას უწევს საგანგებოდ არჩეული სარედაქციო კომისია.

ფასი ჟურნალისა: წლიურად ხუთი მანეთი. ნახევარის წლით სამი მან სამზღვარ გარედ: წლიურად შეიღი მანეთი. ნახევარ წლით ოთხი მან.

მცირე წლოვანთათვის 24 წიგნი სამი მან.—მოზრდილთათვის 12 წიგნი სამი მან.—ხელის-მოწერა შეიძლება წლიურად და ნახევარი წლით. ფულის შემოტანა შეიძლება ნაწილ-ნაწილად.

ხელის მოწერა მიიღება:

1) „ნაკადულის“ რედაქციაში, გოლოვინის პროსპ., ზუბალოვის სახ., № 8, ყოველ-დღე 9—2 საათ., სამშაბათობით საღამოთიც.

2) წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების წიგნის მაღაზიაში, სასახლის ქუჩა, სახლი თავად-აზნაურობისა.

ნაკადულის რედაქცია სთხოვს ხელის-მომწერთ:

ვისაც ჟურნალის ნომრები დააკლდება, მიმართონ აგენტს ანუ რედაქციას, არა უგვიანეს ერთი თვისა.

რედაქტორი ნინო ნაკაშიძე

გამომცემელი: თავ. პ. ი. თუმანიშვილი.